

GUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

12. søndag etter pinse

Fjellhamar kirke 15. august 2010

Salme 32,1-5

LITURGI

1. INNGANGSORD

- ✓ Kjære menighet! Nåde være med...
- ✓ Velkommen til gudstjeneste i Fjellhamar kirke i dag. Det er trivelig å se dere alle sammen igjen etter en forhåpentligvis lang og god sommerferie. Selv gleder jeg meg til å ta fatt etter ferien og vi ser ut til å fortsette der vi slapp med mye folk i kirka. Når jeg til og med overlevde sist ukes konfirmantleir inkludert hinderløype med innlagt paintball-bombardering, så skal nok det meste gå bra. Det vil si ikke helt uskadd. Jeg har et ømt ben som gjør at jeg i dag blir sittende når vi synger. Så hvis du ikke som meg har behov for å sitte så reiser du sammen med Arild som leder an på det i dag.
- ✓ Vår visjon er som før at vi her i Fjellhamar kirke skal oppleve en levende tro og varme fellesskap. Vi tror på Gud som er levende i blant oss og som elsker oss, og det ønsker vi skal merkes når vi samles. Også i dag.
- ✓ Særlig velkommen må vi ønske til de fire små barna – David, Gabriel Leander, Kristine og Vetle – som skal døpes i dag. De har startet på en spennende vandring gjennom livet og i dåpen skal vi få gi dem det beste de kan ta med seg på den vandringen: Guds kjærlighet og tilgivelse.
- ✓ Det er noe av det beste vi alle kan ha med oss gjennom livet. Og i dag skal vi høre ekstra mye om tilgivelsens kraft. Hvor befriende og livgivende et unnskyld og beklager kan være.
- ✓ Det er nattverd i dag. Nattverd er som en rasteplass på vandringen hvor vi kan få påfyll av Jesu kjærlighet og tilgivelse. Så velkommen om nattverd er helt nytt eller velprøvd for deg.
- ✓ Tilgivelsen starter med at den blir etterspurt, med en bekjennelse. Og det gjør vi nå – bøyer oss for Gud og bekjenner våre synder.

PREKEN

1. DAVID OG BATSEBA

Fortelle historien med Batseba, Urias og hans post, profeten Natans ord, bot og straff

2. BIBELTEKSTEN

Lese Salme 32,1-5 som er skrevet av David.

Salig er den som har fått sine overtredelser tilgitt og sine synder skjult.

Salig er det menneske som Herren ikke tilregner skyld, og som er uten svik i sin Ånd.

Så lenge jeg tidde, tærtes jeg bort, jeg stønnet dagen lang.

For din hånd lå tungt på meg dag og natt. Min livskraft svant som i sommerens hete.

Da bekjente jeg min synd for deg og dekket ikke over min skyld.

Jeg sa: "Nå vil jeg bekjenne mine synder for Herren."

Og du tok bort min syndeskyld.

Salme 51 er direkte knyttet til fortellingen om David og Batsaba. Salme 32 er ikke det, men det gir en bakgrunn fra Davids liv som gir perspektiv.

Vers 3-4: Jeg tidde – kampen mot Gud

- Først tidde David, han ville skjule sin synd, og komme seg unna.
- Tærtes bort, stønnet, Guds hånd lå tungt på han, livskraften svant
- Når vi lever med skjulte hemmeligheter – en på si, underslag, baksnakkelse og ryktespredning – så lever vi i frykt for å bli avslørt, kikker oss over skulderen, det gnager, tap av fortrolighet.

Vers 5-6: Jeg bekjente – tilgitt av Gud

- Da bekjente jeg, nå vil jeg bekjenne. Det finns et vendepunkt. Når det kommer er opp til oss. David kunne drept Natan. Men ærefrykten for Guds profet og Gud selv, samvittigheten, byrden av å måtte skjule det. Nå vil jeg ikke dekke over lenger – nå vil jeg bekjenne.
- Bekjennelsen er en form for å prise Gud. Anerkjennelse som Herre, gir Gud rett, når han dømmer.
- Og du tok bort min syndeskyld. Bekjennelsen var en nødvendig forutsetning, men selve befrielsen - tilgivelsen, skylden som ble tatt bort – var det Herren som ga.

Vers 1-2: Salig er den som får sine synder tilgitt

- Å få sine synder skjult. David prøvde å skjule de selv, men da ble han ødelagt. Nå blir de skjult av andre. Av medmenneskelig kjærlighet og tilgivelse, og av Gud. Sone betyr å dekke til.
- Ikke tilregnes skyld. Det gale er skjedd, skyldigheten benektes ikke, men tillegges ikke virkning eller betydning. Davids synd er verdenskjent gjennom historien, ikke skjult eller benektet. Men for David var den skjult og ikke tillagt virkning.
- Salig, lykkelig, velsignet, så godt for

3. HAR DU KJENT KRAFTEN I TILGIVELSEN?

Har du kjent kraften i tilgivelsen i ditt liv? Opplevd befrielsen i å få gjøre opp med mennesker rundt deg? F eks barna dine?

Rollespill:

”Du, , det som hendte i dag tidlig når du ikke hadde gjort som vi hadde blitt enig om. Da ble jeg altfor sint og sa mange dumme og stygge ting til deg. Jeg er lei meg for det. Kan du tilgi meg?”

”Ja, da. Og sorry for at jeg ikke hadde gjort det jeg skulle”.

”Det går bra.”.

Når vi har gjort noe dumt, galt eller sårende mot noen, og det gnager. Du vet du vil møte de igjen. Selv om du er på jobben så surrer det rundt opp i huet og følelsene. Det tærer på å ha noe uoppgjort! Jo, nærmere de står meg jo verre er det. Så befriende å få gjøre opp. Det vonde kan da bli vendt til noe godt og bedre. For hver gang jeg får gjort opp og bedt om tilgivelse til noen så skapes det en ny og sterkere nærhet, tillit og omsorg i forholdet.

Har du kjent kraften i tilgivelsen? Befrielsen i å få gjøre opp? Eller er du for stolt? Er det for tøft å ydmyke seg og be om tilgivelse? Løser du dette med å være blid igjen og kjøpe en gave, og tenker at de skjønner jo at du ikke mente det. Eller kanskje tenker du at vi må jo regne med at det smeller litt av og til og må tåle det av hverandre. Det går jo begge veier så vi trenger ikke drive og snakke om alt mulig som ikke var bra.

Tja. Jeg skal ikke si at alt skal tas opp, og settes ord på. At det er den eneste rette måten. Det kan nok løses på flere måter.

Men har du da opplevd kraften i tilgivelsen? I å få gjøre opp, bli ferdig og gå videre? Kan du uforbeholdent si unnskyld, jeg er lei meg, kan du tilgi meg? Hvis du aldri eller veldig sjeldent sier det så tror jeg du har store muligheter til et bedre liv. En ting er det gode det vil gjøre med dem du lever sammen med, en annen ting er hvor godt det vil være for deg.

4. HEMMELIGHETER OG SKJULTE SYNDER

Historien om David og Batseba er jo en veldig heftig historie om kampen med å skjule synder og holde ting hemmelig. Livet har de samme kreftene i seg i dag som den gang. Og kanskje sitter du her i dag med en hemmelighet, noe du kjemper med å holde skjult men som dypest sett plager deg og tar din kraft. Skaden, feilgrepet er skjedd, og du angrer kanskje, men det kjennes umulig å fortelle det. Det må forbli skjult og hemmelig. Det kan være i forbindelse med nær familie, jobb, venner eller andre ting.

David valgte på et tidspunkt å stoppe kampen med å holde sin stygge sak skjult. Han valgte å stå for sin synd, og bekjenne det. Det var nok knalltøft, men han forteller oss at han er så lykkelig for at han gjorde det. For livet med å holde det skjult ødela han gradvis. Er du i en lignende situasjon så kan du også hvis du vil og tør velge åpenhet og bekjennelse. Det vil koste mye, men du får et bedre liv, en befriende fremtid. Men det er ditt valg. Ønsker du hjelp og støtte av en utenforstående, så ta gjerne kontakt med meg. Etter gudstjenesten eller på telefon til uka.

5. I MØTE MED GUD

Et hvert oppgjør med mennesker innebærer også et oppgjør med Gud. Fordi når vi gjør noe vondt mot et medmenneske så lider Gud med. Og på samme tid bryter vi Guds gode vilje. Vi synder også mot han. Vi står ansvarlig oss for han med våre liv og handlinger. Og Gud vet så inderlig vel at vi ikke bare er gode, at vi synder. Det gjelder alle mennesker. Hele poenget med å være kristen er ikke at du slutter å være en synder, men at du er en tilgitt synder. For Gud tilgir alltid den som ber han. Når Jesus ble korsfestet ble to røvere korsfestet ved siden av. Den ene spottet Jesus og sa: Er ikke du Messias? Frels da deg selv og oss! Den andre irttesatte han og sa: Frykter du ikke Gud nå heller? Vi får som fortjent for det vi har gjort, men han har ikke gjort noe galt. Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike. Og til denne enkle bekjennelse svarte Jesus: I dag skal du være med meg i Paradis. Det er kristen tro – å leve i tilgivelsen. Det ble gitt i dåpen, og i nattverden kan vi få gjøre det i praksis. Ta i mot Guds kjærlighet og tilgivelse. Så kom dit. For salig er den som har fått sine synder tilgitt.